

Glossa de les guardonades i dels guardonats amb les medalles i plaques de la Paeria a càrrec de l'Il·lm. Sr. Àngel Ros i Domingo, Alcalde de Lleida

Un any més ens trobem en aquest Saló de Sessions en la celebració del Pregó Oficial de la Festa Major de Maig, l'avantsala d'uns dies plens d'activitat, música, teatre, cultura popular, ball, animació al carrer, gastronomia i esport. Tot és a punt ja per viure aquesta festa!

La primera de les estacions d'aquest curt i intens recorregut l'hem tingut en la proclamació de les Pubilles. Totes i cadascuna d'elles representen un racó de la nostra ciutat i, plegades, són les portadores del necessari somriure i optimisme amb el que els lleidatans i les lleidatanes han de viure aquest gran calidoscopi d'alegria que representa la Festa Major.

Gràcies a la Cristina, la Núria, la Nerea, la Noemí, la Gema, la Judit, la Mariona, l'Elisabeth, la Gabi i la Roxana.

La segona de les estacions en el transcurs d'aquest Pregó, com és tradició, la tenim en el reconeixement. Ho fem en forma de placa per lloar la tasca al servei de la societat en general, i dels lleidatans i lleidatanes en particular, que han portat a terme entitats i institucions al llarg d'aquest any.

Tan mateix, el reconeixement pren la forma de medalla per distingir la trajectòria personal, la dedicació professional o el servei a la ciutat de persones particulars, d'homes i dones de Lleida amb nom i cognoms.

Sigui quina sigui la forma en la que es materialitza, la lluentor de la distinció és el millor reflex d'aquest homenatge que avui brindem a entitats i persones de Lleida amb 19 plaques, 10 Medalles de la Paeria i 1 Medalla d'Or de la ciutat:

La primera de la distincions és per la pagesia, sens dubte, la que té un marcat caràcter simbòlic pel significat que té per les nostres terres. El sector agroalimentari és una bàlua estratègica per Lleida però, especialment, és una contribució de Lleida a tot el nostre país. Un sector que manté l'estabilitat econòmica però que pateix nombroses dificultats en l'actualitat.

Un sector que aposta per la innovació, la tecnificació i la internacionalització. I aquest vespre nosaltres afegim un quart valor: l'aposta pel reconeixement.

És per això que atorguem la placa de la Paeria a la pagesia a l'Associació d'Empresaris Agraris de Lleida en el seu 25è aniversari. Valgui aquest com un reconeixement de tot un territori estretament vinculat social, cultural i econòmicament a l'activitat agrícola.

Fa un parell de setmanes constituïem a Lleida el Consell de Benestar i Acció Social, un ens format per 93 representants de les administracions públiques, l'empresa, els sindicats, els col·legis professionals, les entitats del tercer sector i altres entitats de la societat civil.

Un Consell que veu la llum amb la ferma voluntat de generar una mirada única i fer possible una intervenció plural i global a la cada vegada més complexa realitat social.

En moments com l'actual qualsevol reconeixement és petit si del que es tracta és de lloar l'activitat desinteressada que es desenvolupen en favor dels altres (en favor dels que més ho necessiten) entitats del tercer sector, solidàries o de cooperació.

Totes elles sense distinció, fan una tasca d'incalculable valor: donen solucions als col·lectius més vulnerables de la nostra societat, responent d'aquesta forma a construir un camí per la sortida efectiva de la crisi. Valguin aquestes paraules per reconèixer la seva tasca.

Tres d'aquestes entitats han rebut avui una Placa de La Paeria al mèrit a la solidaritat.

En primer lloc ha estat l'Associació Casa Don Bosco dels Salesians de Lleida, una entitat que porta a terme un treball col·laboratiu amb l'Ajuntament amb l'objectiu comú d'emprendre accions encaminades al desenvolupament personal i social de joves en situació d'especial vulnerabilitat.

Una entitat amb una llarga trajectòria a la nostra ciutat, referent de la protecció de la infància i de la adolescència. No hi ha res més valuós que treballar per garantir que tots els joves sense distinció tinguin possibilitat de gaudir d'un futur.

En segon lloc, l'Associació La Torxa, que aquest any commemora 25 anys al servei del col·lectiu de persones amb discapacitat psíquica. La promoció del treball, la integració i el suport a les famílies son tres objectius fets realitat per La Torxa.

En darrer lloc hem volgut distingir a la Creu Roja de Lleida: una de les organitzacions pioneres en la tasca humanitària a la nostra societat.

El 23 de desembre de 1872, fa 140 anys, va iniciar la seva comesa humanitària a Lleida i des d'aleshores, basant-se en els principis fonamentals d'humanitat, imparcialitat, neutralitat, independència, voluntariat, unitat i universalitat treballen en favor del benestar social que es materialitza en les accions preventives i assistencials que porten a terme des d'aleshores.

Però hi ha altres formes de solidaritat: la solidaritat entre les persones a partir del nexa d'aquestes amb el territori.

No podem entendre el moviment associatiu ni la participació ciutadana a Lleida sense les Associacions de Veïns. Hores d'ara, a Lleida hi ha un total de 46 entitats veïnals que representen el major exponent de la història recent del moviment associatiu de la nostra ciutat.

Cinc d'elles han complert recentment els seus vint-i-cinc anys d'existència i per aquest motiu han rebut la Placa de La Paeria al mèrit a la solidaritat.

És el cas de l'Associació de Veïns Copa d'Or i Sot de Fonantet que al llarg d'aquests vint-i-cinc anys d'existència ha dut a terme tasques per aconseguir serveis en una de

les zones més emblemàtiques i característiques de la ciutat, com ho és l'Horta de Lleida. El *Xoperal d'en Tòfol*, els camins agrícoles i de passeig formen part del seu entorn rural i, sobre tot, humà.

El mateix esforç de voluntariat i solidaritat és el que han demostrat durant 25 anys els membres de l'Associació de Veïns Jaume I El Conqueridor.

Anys amb una intensa tasca centrada en la millora cívica, cultural i urbanística del nucli antic de la ciutat.

Un treball reivindicatiu, participatiu i solidari fonamentat en la reconstrucció i transformació del barri, la preservació dels edificis i monuments emblemàtics, l'actuació social d'integració dels veïns (especialment referida a les persones de la tercera edat i nouvinguts).

L'Associació de Veïns Universitat també compleix 25 anys i reconeixem la dilatada trajectòria de l'associació amb una Placa al mèrit a la solidaritat.

Van ser un grup de veïns i comerciants, units per la voluntat de millorar l'entorn i cercar solucions a les mancances manifestades, els que van fundar una associació que prendria el nom d'una de les institucions més significatives de la ciutat, la Universitat. L'impuls de la "*Biennal de Pintura Victor Siurana*" o els concursos d'entitats dels possebristes són exponents dels projectes que han impulsat al barri i, per extensió, a la ciutat.

Tocant també a la Universitat tenim a l'Associació de Veïns Zona Alta-Ricard Vinyes. Hereus de la denominada "*Associació de Veïns Magisteri*" l'entitat ha impulsat al llarg de la seva història un quantíós nombre d'iniciatives que l'han erigit com un referent a tenir present.

Al ressorgiment urbanístic de la plaça de Ricard Vinyes, epicentre del barri, s'uneix la revitalització de les activitats de l'associació, especialment en la darrera dècada.

Per últim, ha estat el torn del reconeixement a l'Associació de Veïns del Camp d'Esports de la que no he de negar el meu vincle emocional donat que vaig ser un dels fundadors de l'associació a finals dels anys vuitanta.

La iniciativa i l'impuls d'activitats cíviques i participatives al barri –com la festa major, la tupinada popular o el mercat de les rebaixes, per posar només alguns exemples- ha conviscut a la perfecció amb la reivindicació en matèria de trànsit i seguretat vial, equipaments de caràcter social, cultural i esportius. Tot plegat, de manera solidària i amb el clar objectiu de millorar socioeconòmicament el barri que viu a peus de l'ombra que projecta l'estadi del Camp d'Esports.

A totes cinc, gràcies per representar amb la vostra trajectòria la història recent del moviment associatiu de la nostra ciutat.

Aquest any, però, no hem volgut acabar l'apartat de reconeixements en matèria de solidaritat sense realitzar dues mencions d'especial significat. Totes dues en l'àmbit sindical.

La solidaritat dels treballadors, que té especial rellevància en temps de canvi i en uns anys en què el lloc de treball hauria de ser el primer objectiu social.

En primer lloc, hem guardonat a la Unió General de Treballadors de Catalunya (la UGT) amb la concessió d'una Placa.

La història per la lluita de les llibertats i per la democràcia al nostre país està lligada a l'acció de la UGT que ha fet possible que avui gaudim d'una societat més justa i igualitària. El sindicat ha estat un dels elements socials indispensables en la lluita contra l'atur i la igualtat d'oportunitats en el món laboral. Avui, més que mai, un reconeixement a la Unió General de Treballadors en l'any en què es commemora el 125è aniversari del sindicat fundat per Pablo Iglesias.

En segon lloc, al Sr. Antonio Cantano amb la concessió de la Medalla de la Paeria a la solidaritat.

Establert a Lleida als anys 60 procedent de Loja, l'Antonio va trobar a la nostra terra l'esperit de prosperitat i futur que la seva estimada Andalusia no li va poder oferir.

Ferm defensor dels drets de les persones treballadores i de la millora de la seva qualitat de vida, aquests han estat els seus objectius al llarg de l'acció sindical i política que ha desenvolupat.

L'Antonio va ser un dels fundadors del sindicat Comissions Obreres a Lleida i destacat militant del Partit Socialista Unificat de Catalunya –l'estimat PSUC– pel qual va ser regidor en el primer ajuntament democràtic de Lleida (corporació del 1979-1983). Mi homenatge y el de la Corporación Municipal a un Paer, símbolo de las libertades sindicales: Antonio Cantano.

I estretament lligat al concepte de solidaritat hem arribat als reconeixements a la lloable i necessària tasca dels centres educatius i dels seus educadors.

Ho recordava la setmana passada, durant la celebració del Consell Escolar Municipal amb motiu de la Diada de Sant Jordi: el valor humanista que forma part de l'educació és imprescindible en la formació de la societat. Aquest valor és, avui, més necessari que mai.

Aquest reconeixement el materialitzem en forma de 3 plaques i 6 Medalles d'Or de la Paeria al Mèrit Educatiu o Pedagògic.

L'Institut Josep Lladonosa ha complert 25 anys de servei educatiu a la ciutat. La història d'aquest institut és indissociable del creixement i transformació del barri de Pardinyes.

Aleshores es situava en el que molts consideraven com la perifèria de la ciutat i avui s'hi troba, vint-i-cinc anys després, en el rovell de l'ou de Lleida. 25 anys que en els que ha crescut en tamany, en alumnat i en estudis. 25 anys de dinamisme i d'impuls d'activitats culturals.

Un exemple i una trajectòria en paral·lel a la de Les Heures – Acadèmia Tècnica, ara llerna. Des de la fundació de l'acadèmia per part dels germans Giné, Les Heures és una institució que s'ha dedicat a l'ensenyament a la nostra ciutat durant més de quatre dècades; dels embrionaris serveis de formació no reglada per a estudiants, treballadors i empreses als ensenyaments d'ESO, Batxillerat, Cicles de Formació de grau mitjà i superior i PQPI.

40 anys que han servit per teixir una comunitat educativa compromesa amb la formació de les noves generacions i la consolidació de futur Lleida i, molt especialment, en la Formació Professional.

Per últim, és digne de reconeixement la tasca de les Misioneres Esclaves de l'Immaculat Cor de Maria, congregació religiosa de germanes fundada fa 150 anys per Esperanza González Puig i tres germanes més. Des de la dedicació inicial d'atenció a les dones marginades passant per les tasques assistencials de caritat i la docència.

De la embrionària “Casa Mare” -que era una residència per a joves treballadores i estudiants- al “Hogar Madre Esperanza” -centre residencial d'acció educativa per a menors tutelats per la Direcció General d'Atenció a la Infància i Adolescència-. Per 150 anys de dedicació a l'educació valgui aquesta Placa de la Paeria al mèrit educatiu.

L'Educació és el principal indicador de progrés de les societats, és la base de la cohesió ciutadana i determina el futur de tothom, tant individualment com col·lectivament. Però aquesta educació no seria possible sense persones compromeses i dedicades en plenitud a la tasca educadora.

És per això que reconeixem a 6 educadors de la nostra ciutat amb la Medalla de la Paeria al mèrit educatiu o pedagògic. Els educadors guardonats han estat:

El Sr. Francesc Jové: tenor de sòlida formació i de dilatada carrera interpretativa, ha destinat la seva vida a l'educació i a la cultura des de la seva vessant de professor de cant i com a director del Conservatori Municipal durant vint-i-tres anys.

Al Francesc li hem d'agrair haver aconseguit situar la música -i concretament l'educació musical- en el lloc que la societat actual demana i necessita. Sota la seva direcció, milers de joves (i no tant joves) han passat per les aules d'un Conservatori que podem qualificar d'obert i plural, engrescador i de qualitat.

El Sr. Josep Varela, mestre, catedràtic de matemàtiques, escriptor i polític. Educador incansable i insaciable, ha desenvolupat la major part de la seva tasca docent a l'Institut Gili i Gaya de Lleida.

Una tasca educadora compartida amb la passió per la política: regidor a la Paeria de Lleida, diputat al Parlament de Catalunya i Senador. Dintre de les seves

responsabilitats en l'àmbit educatiu ha estat Delegat de Cultura i d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya a Lleida. Retirat de la política el 2004, va reprendre la seva tasca docent a les mateixes aules que un dia el van veure iniciar-se.

La mestra i pedagoga Maria Carme Agustí i Barri compta amb una dilatada experiència en el món de la docència i la direcció de centres escolars d'arreu de Catalunya, amb famílies d'una alta problemàtica social i amb alumnat complex i conflictiu.

Doctora en pedagogia a l'Escola de Magisteri, ha estat directora del grup escolar Santa Maria de Gardeny, pedagoga en els Serveis Territorials d'Ensenyament de Lleida durant l'època en la que es van posar en marxa les Aules Tallers. La Mari Carme ha estat membre fundacional de pedagogia general del Centre de Recursos Pedagògics del Segrià i de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (IREL) ara fa 22 anys.

Continuem amb la que ha estat durant vint-i-cinc anys directora de l'escola Lestonnac L'Ensenyança de Lleida, la Sra. Maria Jesús Cabau Gort.

Amb una reconeguda trajectòria professional, ha dedicat tota una vida a l'ensenyament i l'educació dels nens i joves de Lleida. La seva experiència, dedicació, feina i lideratge al capdavant del projecte educatiu de l'escola han resultat fonamentals per situar-la en un lloc privilegiat dins del món educatiu de la nostra ciutat, oferint un servei innovador, de qualitat i de referència.

La cinquena de les distincions amb la Medalla al mèrit educatiu o pedagògic ha estat per la Madre Maria Concepción Sagüillo. Castellana de naixement però lleidatana d'adopció, la Madre Sagüillo va estudiar Primària i Batxillerat al Col·legi de la Sagrada Família.

Aviat va començar la seva tasca docent al "*Colegio de las Religiosas de la compañía del Salvador*" que tenia la seu a la Plaça de Ricard Viñes. Als anys 50 va començar la seva vocació religiosa que mai ha deslligat de la seva vocació educadora. Traslladada a Caraques, va dirigir durant vuit anys un col·legi de la Congregació a la capital de Veneçuela. Vint anys després va tornar a Lleida, just en el moment en què el col·legi era traslladat a la partida de Pla de Monsó.

Des d'aleshores, i d'això en fa més de 35 anys, és la directora del Col·legi Mater Salvatoris de Lleida. En aquest temps desenes de generacions han gaudit de l'aprenentatge de la filosofia i la història de la ma de la Madre Sagüillo.

I acabem amb un record i homenatge a la memòria de la Sra. Isabel Arqué que rep la Medalla de la Paeria al mèrit educatiu o pedagògic a títol pòstum. Alumna avantatjada del pedagog català Alexandre Galí a l'Escola Blanquerna. Llicenciada en Filosofia i Lletres va ser cofundadora i professora del Liceu Abat Sunyer.

La seva gran contribució al mapa educatiu per a les Terres de Ponent va ser la fundació de l'Escola Alba de Lleida, de la que va ser la seva directora. Centre referent de la renovació pedagògica, de l'impuls democràtic i de la fidelitat a Catalunya.

Distingida amb la Creu de Sant Jordi, el Premi d'Actuació Cívica de la Fundació Lluís Carulla i la medalla Francesc Macià al treball de la Generalitat, avui se li suma aquesta distinció de la Paeria de Lleida com el millor dels homenatges possibles a la seva tasca docent i la seva memòria.

I de forma indissociable amb l'educació trobem els reconeixements en l'àmbit esportiu. L'esport és una peça clau en la formació de les persones, és essencial en l'educació de valors que aporta gràcies a la integració social que genera i a la igualtat d'oportunitats que ha d'oferir al conjunt de la ciutadania, independentment de qualsevol situació individual.

La ciutat té una important tradició esportiva, en particular en l'esport de base: l'existència d'una base sòlida és cabdal per al sorgiment de figures d'elit però, també, per seguir fent esport al llarg de tota la vida amb tots els beneficis personals i socials que això comporta.

En aquesta bona marxa de l'esport a Lleida no hem de descuidar la tasca que els diferents clubs porten a terme, clubs com els tres que avui distingim amb les Plaques al Mèrit Esportiu.

En primer lloc al Club de Bàsquet del Secà, en motiu del seu 25è aniversari. Constituït com a club gràcies a un grup d'amics aficionats a aquest esport; promotors i difusors de l'esport del bàsquet al barri del Secà, durant aquests vint-i-cinc anys han forjat bons esportistes i han format millors persones.

També celebra enguany el seu vint-i-cinquè aniversari, i per això és motiu de reconeixement, el Club Petanca Magraners. El Club representa una aposta important en la dinamització del teixit social i esportiu del barri dels Magraners.

Ha fet barri i convivència, amb una afició que també es trasllada en forma de trofeus donat que el Club s'ha erigit campió de Catalunya de la Copa President i de la Lliga Provincial en diferents ocasions.

La última de les plaques al mèrit esportiu es pel Centre d'Esports del Camp Escolar de Lleida (CECELL). Sorgit per la iniciativa de les Associacions de Pares i Mares dels instituts de batxillerat Màrius Torres, Joan Oró i Gili i Gaya, aviat va tenir el gran suport de ser-li concedit un Centre de Tecnificació de Voleibol, l'únic existent a Lleida en aquell moment.

Després d'acollir diferents modalitats esportives, finalment es decantà pel voleibol femení, donant molta importància a l'esport base i competint amb equips de categories infantil, cadet, juvenil i sènior. Actualment compta amb 90 jugadores i 10 entrenadors que es reparteixen en 9 equips.

Les institucions tenim un paper de lideratge en la creació i la difusió cultural. Però en aquesta important tasca ni hem d'aspirar a estar soles: ho hem de fer en sintonia amb la societat civil.

Només així, les ciutats tindran un paper protagonista en la indústria cultural i en el desenvolupament del país dins de l'àmbit cultural. D'aquesta forma, plegats, farem que la cultura aportí a les persones l'ingredient necessari pel seu desenvolupament individual.

D'aquesta manera, com a reconeixement a la societat civil que és impulsora de la creació i la difusió cultural, hem destinat sis distincions al Mèrit Cultural i Artístic:

La primera d'elles és per l'AEM-Belles Arts Teatre, per la seva contribució a les arts escèniques de Lleida. Aquest grup teatral va ser fundat l'any 1925 com a Associació d'Antics alumnes maristes i des d'aleshores és considerat com degà i bressol del teatre a Lleida.

enguany celebren els 50 anys d'activitat ininterrompuda després de la representació de la primera obra, "*El billete de lotería*" de Pedro Lazaga, l'any 1963. L'esperit de la entitat no només es manté viu gràcies a la transmissió dels seus valors sinó perquè encara avui hi ha en actiu dos membres d'aquella companyia inicial: en Ferran León i Miquel Lluís Sabaté Sierra.

La segona placa és per la Parròquia de la Sagrada Família que enguany té l'honor de celebrar 50 anys d'una comunitat viva i dinàmica arrelada a la realitat del barri de Cappont.

50 anys de servei a un barri, exercint de centre neuràlgic d'activitats i espai d'acollida envers les noves associacions i agrupacions -com és el cas de l'Agrupació Escolta lo Manaix-. Aquests i molts altres motius els fan mereixedors de la placa de la Paeria al mèrit cultural o artístic per la seva contribució ciutadana.

La mateixa contribució podem destacar del Grup Sardanista Montserrat: els seus orígens es remunten als cursets de sardanes al Col·legi Maristes, que vaig viure molt directament, per després iniciar els campionats amb la colla Remembrança, una de les colles històriques del grup.

Capdavanters pel que fa a l'ensenyament de la sardana, actualment és l'única entitat de les terres de Lleida que manté cinc colles en competició.

I de les tres plaques a les tres Medalles d'Or de la Paeria al mèrit cultural o artístic.

En primer lloc al Sr. Enric Castells: activista cultural, home de teatre i home de lletres. Parlar de l'Enric és tornar a fer presents en la nostra memòria diaris històrics, i també actuals, de la nostra ciutat

Compromès amb un gran nombre d'entitats socials i culturals ha estat el promotor en molts casos de la seva creació perquè ha estat fundador de l'Agrupació teatral TOAR, promotor de l'Associació dels Reis Mags de Lleida i membre durant dues dècades de

la Comissió de Festes. Durant tot aquest temps ha estat un referent en la promoció i la creació d'arts escèniques, música, cultura popular i tradicions ciutadanes.

En segon lloc, el Sr. Josep Sánchez i Lorenzo, a qui li hem de reconèixer la seva tasca al capdavant del Centre Cultural Lleidatà de Dansaires que va fundar l'any 1982.

Mestre de dansa de diferents generacions de lleidatans i lleidatanes, ha treballat per a la difusió i la pedagogia de la dansa tradicional catalana, tant en l'àmbit local com internacional. Dansaire i capdanser de colles sardanistes, ha participat en l'ensenyament de sardanes i en l'organització de la temporada de sardanes de la ciutat sense oblidar de fer menció a la seva faceta com a recuperador del ball de bastons a Lleida.

M'han de permetre que la darrera menció la destini al Sr. Esteve Cuito, mereixedor de la Medalla de la Paeria al mèrit cultural o artístic a títol pòstum.

L'Esteve era un polifacètic actor, dinamitzador i activista cultural i pallaso. Un home compromès i implicat amb la cultura i amb la vida cultural, preocupat i amatent per afavorir l'accés a les arts escèniques als col·lectius en risc d'exclusió cultural.

La seva generositat i disponibilitat en els esdeveniments escènics i culturals de la ciutat, han fet que sigui el mestre, l'amic i el còmplice de la gent de teatre dels darrers cinquanta anys. Així el vam recordar fa poc menys d'una setmana quan li dedicaven el nom de la plaça interior del Teatre de l'Escorxador a la seva memòria.

I per posar punt i final a aquest vespre de reconeixements i homenatges, permeti'm tots vostès que finalitzi aquesta glosa dedicada als nostres guardonats deixant pel final a la persona que rep la màxima distinció i, al mateix temps, el màxim guardó de la ciutat.

Es tracta del Sr. Julio Sorigué que rep la medalla d'Or de la Ciutat, un guardó creat l'any 1940 amb l'objectiu de premiar especials mereixements i serveis prestats a la ciutat.

La medalla, amb la imatge de Sant Anastasi portant l'espasa i la palma del martiri i una vista de la Lleida de l'any 1.691, constitueixen el referent material d'aquest simbòlic acte d'homenatge.

És de rebut reconèixer al Sr. Sorigué per una triple trajectòria que té com a punt de confluència (i, al mateix temps, punt de partida) la ciutat de Lleida.

En primer lloc per situar el Grup Sorigué com una de les principals i capdavanteres empreses del país; un grup empresarial que genera milers de llocs de treball. Una empresa que gràcies a l'esforç i dedicació del seu fundador s'ha fet un lloc en el panorama econòmic nacional.

En segon lloc per impulsar a través de la seva fundació, la Fundació Sorigué, una tasca exemplar en favor dels més desfavorits. La Fundació gestiona el Centre Ocupacional per a Discapacitats Psíquics –donant servei a més d'un centenar de

famílies- i ofereix un programa de beques que té per objectiu donar suport a joves valors en l'àmbit de la creació i les arts.

Per últim, la fundació treballa en la creació d'una col·lecció d'art contemporani internacional formada per més de 450 obres que manté activa una política de préstec a institucions nacionals i internacionals en museus com el Thyssen-Bornemisza de Madrid, el Belles Arts de Bilbao, el Museu Albetina de Viena o el de Belles Arts de Boston, entre d'altres.

Una important selecció d'aquestes obres les poden gaudir els lleidatans al museu de la fundació a la nostra ciutat. De fet, el gran protagonista de la pintura a Lleida d'aquest darrer any ha estat Antonio López, que ha ofert a la Fundació Sorigué de Lleida la seva primera exposició a Catalunya: una mostra que han contemplat més de 35.000 persones al llarg de deu mesos d'exposició.

La distinció que avui li atorga La Paeria de Lleida es suma a la recent concessió de la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya que rebrà els propers dies i a la Medalla al Treball President Macià que va rebre l'any 2010.

Julio, es un verdadero honor para mí haberte impuesto esta medalla de oro de la Ciudad en nombre de toda la Corporación Municipal, como símbolo de un empresario que crea futuro para las personas, que aporta solidaridad, arte i cultura, en definitiva para una persona que crea Ciudad.

La concessió de la Medalla d'Or de la Ciutat al Sr. Julio Sorigué posa punt i final a aquesta tarda d'honor i distincions en el marc del Pregó Oficial de la Festa Major de Maig d'enguany.

Tinc el convenciment que Lleida és una ciutat que sap distingir i agrair la contribució d'entitats i persones a la nostra societat.

Crec que en ocasions ens inunda la impressió de viure en un entorn individualista i poc solidari. Una impressió que s'esvaeix en el moment en que una ciutat honora a aquelles persones que, dia rere dia, contribueixen a la millora de l'economia, la solidaritat, l'educació i la pedagogia, l'esport, la cultura i la creació artística.

Aquest acte pretén precisament això: posar en valor la contribució que, d'una manera individual o col·lectiva, ens ajuda a fer una mica més gran la nostra ciutat i demostrar la seva fortalesa per tot allò que han fet o faran els seus màxim representants.

Bona Festa Major!